

[Socialministeren.]

rimeligt, at staten i noget højere grad deltagere i udgifterne ved den offentlige forsorg på Færøerne, og det foreslås derfor, at staten refunderer $\frac{1}{4}$ af den almindelige hjælp.

Ifølge lov af 15. marts 1939 om statstilskud til særforsorg for personer bosat på Færøerne afholder staten $\frac{3}{4}$ af udgifterne til sindssyge, åndssvage m. fl., medens resten dækkes fra færøsk side. Det foreslås, at staten som for den øvrige del af riget overtager hele udgiften ved denne forsorg.

Udgifterne til pension til enker m. fl. foreslås delt lige mellem staten og de færøske myndigheder. Dette svarer omtrent til fordelingsnormen med hensyn til folkepensionen.

Det andet forslag, jeg skal fremsætte, er forslaget til lov om børnebidrag til enlige forsørgere. Som nævnt er afsnittet om børnebidrag i den danske forsorgslov sat i kraft for Færøerne ved anordning af 18. marts 1949. Den er ændret i 1950 og 1956, men er ikke i overensstemmelse med de regler, der gælder her. Jeg har fundet det rimeligt at skabe denne overensstemmelse og samtidig at lade foretage en klarere opstilling af reglerne i overensstemmelse med forslaget i betænkningen. Efter anordningen deles udgifterne ligeligt mellem staten og Færøerne, og der synes ikke at være anledning til at røre ved denne fordelingsregel.

Det tredje forslag er forslaget til lov for Færøerne om børneforsorg. På dette område gælder som nævnt endnu loven af 1922 om værgerådsforsorg. De funktioner, som overværgerådet havde efter denne lov, blev efter 1933 varetaget af landsnævnet for børneforsorg. Imidlertid medførte krigen jo, at forbindelsen med Færøerne blev afbrudt, og det blev bestemt, at landsnævnets arbejde med disse sager skulle overgå til et særligt færøsk nævn, hvis formand skulle udpeges af amtmanden over Færøerne. Dette er aldrig formelt blevet ændret.

Her er forholdet jo det, at reglerne om børneforsorg er indeholdt i et særligt afsnit af forsorgsloven. Det er imidlertid min tanke at udtage disse regler af forsorgsloven til en særlig lovgivning i forbindelse med en rationalisering af hele forsorgsloven, og jeg finder det praktisk ikke at optage reglerne om børneforsorg for Færøerne i

forsorgsloven for Færøerne, men at foregribe den udvikling, der vil komme for det øvrige land, således at der straks for Færøerne gennemføres to love for disse to sociale områder.

Det foreliggende forslag til en lov om børneforsorg indeholder regler, som i det væsentlige svarer til de her i landet gældende. Tilsynet med børn skal således udøves af de lokale børneværnsudvalg. Sager om anbringelse af børn uden for deres hjem skal behandles af udvalgene i forbindelse med en jurist, der beskikkes af rigsombudsmanden, og afgørelser om fjernelse skal kunne indankes for et særligt nævn for Færøerne for børneforsorg. Den administrative forbindelse med det øvrige land afbrydes altså, og administrationen henlægges til færøske myndigheder, herunder visse afgørelser til rigsombudsmanden, dog at nævnets afgørelser om fjernelse ligesom i det øvrige land kan indbringes for landsretten.

Ved udarbejdelsen af forslaget er der taget hensyn til særlige forhold på Færøerne, bl. a. at kommunerne kan være meget små, hvorfor der ikke er givet for faste regler om børneudvalgenes sammensætning, og at ankefristerne på grund af afstandene må være længere end her.

Udgiften ved lovens gennemførelse foreslås afholdt efter omtrent samme regler, som hidtil har været anvendt for de tilsvarende udgifter, dog at staten fremtidig kommer til at bære en lidt større andel end nu.

Udgifterne i medfør af den lovgivning, som de tre love skal erstatte, udgør for tiden 600 000-700 000 kr. om året, af hvilke staten betaler omtrent halvdelen, medens resten afholdes af de færøske kommuner og landskassen. Disse udgifter vil stige efter gennemførelsen af de tre love, men det er ikke muligt at forudberegne denne stigning med nogenlunde nøjagtighed. For statskassen vil udgiften også stige forholds-mæssigt som følge af, at staten med hensyn til hjælp til visse formål skal bære en lidt større part end hidtil.

Det er foreslået, at de tre love skal træde i kraft den 1. oktober 1960. Med disse tre love og lovene om folkepension og invalideforsikring, som blev gennemført sidste år, vil der efter min mening være foretaget en